

Duo del Gesù – skrzypce, altówka (Francja/Polska)

Duo del Gesù zostało założone w 2010 r. przez skrzypka Arnauda Kaminskiego i altowiolistę Krzysztofa Tymendorfa. O ile oba instrumenty – skrzypce i altówka – cieszą się od wieków niestabnącą popularnością, a połączenie ich brzmień doceniali tak wielcy mistrzowie jak Mozart, Haydn czy Martinu, o tyle obecność tego typu duetu smyczkowego na polskiej scenie muzycznej jest zjawiskiem wyjątkowym.

Artyści urodzili się w różnych częściach Europy:

Paryżu i Warszawie. Spotkali się w Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku, gdzie połączyła ich wspólna pasja – poszukiwanie muzycznej doskonałości w interpretacji dzieł zarówno wielkich mistrzów, jak i kompozytorów zapomnianych bądź niewystarczająco docenianych, jak choćby Ignaz Pleyel, Franz Anton Hoffmeister, Robert Fuchs, Charles Koechlin czy Philipp Scharwenka. W 2011 r. z sukcesem odbyli tournée koncertowe po Niemczech i Włoszech. Duet interesuje się także muzyką współczesną oraz improwizowaną.

Obecnie młodzi artyści podjęli współpracę z wybitnym polskim wirtuozem muzyki elektronicznej Władysławem "Gudonisem" Komendarkiem, pracując nad nowym materiałem muzycznym, w którym skrzyżują się brzmienia instrumentów smyczkowych z muzyką eksperymentalną oraz awangardową. Owoce tej współpracy ma stać się płyta.



Arnaud Kaminski – skrzypce (Francja/Polska)

Urodził się w Paryżu, tam ukończył z wyróżnieniem Konserwatorium Paryskie (CNSR) w klasie Rolanda Daugareila (koncertmistrz-solista Filharmonii Paryskiej, wychowanek Yehudi Menuhina i Henryka Szerynga) oraz Hrachy Haroutuniana (były uczeń i asystent Leonida Kogana w Konserwatorium Moskiewskim). Równolegle studiował sławistykę i kulturoznawstwo Europy środkowej na paryskiej Sorbonie, otrzymując dyplom DEUG, z wyróżnieniem pocztu profesorskiego. Brał udział w licznych konferencjach i sesjach naukowych zarówno we Francji, jak i w Polsce (Université Paris Sorbonne; Uniwersytet Warszawski; Uniwersytet Śląski oddział w Cieszynie; Instytut Polski, Fondation Jean Paul II, Biblioteka oraz Ambasada Polska w Paryżu; Akademie Muzyczne w Łodzi, Gdańsku, Warszawie...). Ukończył także studia pierwszego i drugiego stopnia w gdańskiej Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki pod kierunkiem prof. Macieja Sobczaka – podczas pobytu w Polsce wiele razy korzystał z rad wirtuoza skrzypiec

Konstantego Andrzeja Kulki. Autor pierwszej monografii w języku polskim (licencjat) jednego z największych skrzypków czasów współczesnych: Ivry Gitlisa. Laureat trzeciej nagrody (pierwszej nie przyznano) 2. międzynarodowego konkursu skrzypcowego „L'archet d'or” w Paryżu (2001), zwycięzca 6. Międzynarodowego Konkursu Muzyki Kameralnej w Olsztynie (2012) oraz laureat trzeciej nagrody 8. Międzynarodowego Konkursu Muzyki Kameralnej w Wilnie (2013). Kilkakrotnie był stypendystą polskiego Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, obecnie stypendysta Miasta Gdańsk. Arnaud Kaminski jest gorliwym zwolennikiem muzyki kameralnej, założył szereg koncertujących zespołów: Duo del Gesù, Trio z akordeonistą Szymonem Jabłońskim i gitarzystą Bartoszem Paprotem, *LaBoca Quintet*, duet z pianistą Mathisem Zielinskim, kwartety smyczkowe w tym Balthus Quartet, który doszedł do drugiego etapu prestiżowego Premio Paolo Borciani w Reggio Emilia. Swe umiejętności w zakresie kameralistyki doskonalili u wybitnych artystów: Eberhard Feltz, Apollon Musagète Quartet, Quatuor Ebène, Quatuor Enesco, Fine Art Quartet... Pomysłodawca i organizator pierwszej edycji EURO Chamber Music Festiwal Gdańsk 2012, która przebiegła pod hasłem *Przyjaciele grają razem*; jest również inicjatorem projektu *Muzyka w przestrzeniach publicznych i kulturalnych Gdańsk* na przełomie 2012/2013. Od roku 2013 uczy skrzypiec w konserwatoriach paryskich: Maurice Ravel-Levallois, Acadomia.



Krzysztof Tymendorf – altówka

Pochodzi z rodziny o głębokich tradycjach muzycznych, jest potomkiem wybitnego polskiego kompozytora Michała Kleofasa Ogińskiego (1765–1833). W wieku siedmiu lat rozpoczął grę na skrzypcach. Ukończył Akademię Muzyczną im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku w klasie altówki prof. Ireny Albrecht oraz dr Błażeja Maliszewskiego oraz jest gościnnym studentem Swedish National Orchester Academy. Doskonalił również swoje umiejętności w Wiedniu – Universität für

Musik und darstellende Kunst Wien u prof. Wolfganga Klosa.

Współzałożyciel i członek Balthus Quartet, Indefiniti Quartet, Tesori di Musica oraz Duo del Gesù. Wiedzę kameralną czerpał od znakomitości, m.in. Valentin Erben (Alban Berg Quartet), Apollon Musagète Quartet, Quatuor Ebène, Eberhard Feltz, Averis Kuyumjian.

Współpracował jako kameralista z takimi artystami, jak m.in.: Christoph Hartmann, Tytus Wojnowicz, Krzysztof Podejko, Wojciech Wieczorek, Avri Levitan, Bartosz Koziak.

Występował i brał udział w rozmaitych festiwalach w wielu krajach Europy i Azji m.in.: Niemczech – Usedomer Music Festival, International Summer Opera Festival at Weikersheim Castle; Libanie – Al Bustan Festival, Grecji – International Festival of the Aegean; Polsce – Międzynarodowy Festiwal Muzyki Organowej i Kameralnej w Leżajsku, Festiwal Muzyki Oratoryjnej „Musica Sacromontana”, Festiwal „Harmonie starego miasta” w Lublinie, Sopot Top Trendy Festiwal. Od roku 2007 jest prowadzącym grupę altówek w najstarszej młodzieżowej orkiestrze na świecie – RIAS Jugendorchester, również ma funkcję lidera w takich orkiestrach, jak: Landesjugendorchester Bremen, Verler Vier Jahreszeiten Sinfonie Orchester. Współpracuje z takimi orkiestrami jak Polska Filharmonia Kameralna Sopot, Elbląska Orkiestra Kameralna, Filharmonia Bałtycka, Opera Bałtycka, Cappella Gedanensis, Orkiestra Symfoniców Gdańskich, Webern Symphonie Orchestra, International Mahler Orchester, Studentische Philharmonie Hannover, Landestheater Detmold, a jako skrzypek z Morphing Vienna Chamber Orchester. W roku 2012 otrzymał stypendium Kulturalne Miasta Gdańska.



Mathis Zielinski - fortepian (Francja)

Urodził się w Paryżu. Karierę artystyczną rozpoczął właściwie w wieku 9 lat, dając swój pierwszy koncert z towarzyszeniem orkiestry. Po pierwszym okresie kształcenia w jednej z dzielnicowych szkół muzycznych rodzinnego miasta, kontynuował naukę gry na fortepianie w Konserwatorium Paryskim (CNRS) w klasie Billy Eidi oraz Chantal Fraysse. Otrzymał dyplom z wyróżnieniem, podjął dalsze studia podyplomowe w klasach fortepianu: Chantal Riou w Konserwatorium w Rueil-Malmaison oraz Christine Fonlupt w Konserwatorium w Saint-Maur.

Jest zwycięzcą 14. edycji międzynarodowego konkursu fortepianowego im. Miłosza Magina w Paryżu, a także laureatem konkursów w Sucs-en-Brie i Lagny-sur-Marne (Francja) oraz w San Sebastian (Hiszpania). Gorliwy zwolennik muzyki wybitnego polskiego kompozytora oraz wielkiego pianisty Miłosza Magina, dokonał prawykonania zbioru „Autour de la danse” („Wokół tańca”).

Swe umiejętności doskonalił na licznych kursach mistrzowskich prowadzonych przez takich artystów i uznanych pedagogów, jak: Romano Pallottini, Michael Władkowski, Ludmiła Berlińskaia, Emmanuelle Lecann, Marek Tomaszewski (ex Marek & Vacek).

Zainicjował cykl koncertów solowych w Paryżu i regionie dzięki współpracy z agencją artystyczną „Adagio”. Od wielu lat gościnnie występuje na festiwalu w Le Touquet (Francja), występował również na festiwalach w Paryżu i regionie paryskim oraz w Courchevel. Bierze udział w przedsięwzięciach o rozmaitych obliczach kulturalnych, do ostatnich zalicza się uczestnictwo na

międzynarodowym forum muzycznym i muzykologicznym w Atenach (Grecja), inauguracja nowopowstałego Salonu Paderewskiego w Warszawie czy nagranie części ścieżki dźwiękowej do filmu dokumentalnego „Fenêtre sur rue” („Okno na ulicę”) w reż. Jacky Katu.

Anna Maria Staśkiewicz – skrzypce

W 2007 r. ukończyła z wyróżnieniem Akademię Muzyczną im. I.J. Paderewskiego w Poznaniu, w klasie skrzypiec prof. Marcina Baranowskiego. Swoje umiejętności doskonaliła między innymi pod kierunkiem Wandy Wiłkomirskiej oraz Tatiany Grindenko. Jest zdobywczynią szeregu nagród konkursowych, m.in. w 2006 r. zdobyła III nagrodę na XIII Międzynarodowym Konkursie im. H. Wieniawskiego w Poznaniu (artystka uhonorowana została podczas tego konkursu także nagrodą za najlepsze wykonanie Koncertu Skrzypcowego Mozarta oraz nagrodą przyznaną w plebiscycie słuchaczy Programu 2 Polskiego Radia dla najlepszego uczestnika tego konkursu). W tym samym roku zdobyła nagrodę specjalną za najlepsze wykonanie Koncertu Mozarta na XXII Międzynarodowym Konkursie Valsesia Musica we Włoszech, Skrzypaczka koncertowała w: Albanii, Brazylii, Bułgarii, Chinach, Estonii, Gruzji, Niemczech, Rosji, Słowacji, Szwajcarii, Turcji, we Włoszech, na Ukrainie i na Litwie, a także w wielu miastach Polski. Współpracowała z większością krajowych zespołów filharmonicznych (Bydgoszcz, Gdańsk, Kraków, Lublin, Łódź, Poznań, Toruń, Warszawa, Zielona Góra), a ponadto z Narodową Orkiestrą Polskiego Radia w Katowicach, Orkiestrą Polskiego Radia "Amadeus", Polską Orkiestrą Radiową, Orkiestrą Kameralną Miasta Tychy "Aukso", Orkiestrą Kameralną "Leopoldinum", Orkiestrą Kameralną "Wratislavia", Sinfoniettą Cracovia, Sinfonią Iuventus, Sinfonią Varsovia i Sinfonią Viva. Wśród zagranicznych zespołów, które jej partnerowały, znajdują się orkiestry kameralne z Kaliningradu i Zurychu oraz symfoniczne z Ankary, Getyngi, Tirany i Sao Paulo. Koncerty z jej udziałem prowadzili m.in. Mirosław Jacek Błaszczyk, Łukasz Borowicz, Massimiliano Caldi, Agnieszka Duczmal, José Maria Florencio, Robert Kabara, Vladimir Kiradjiev, Jerzy Maksymiuk, Wojciech Michniewski, Marek Moś, Maxim Vengerov. Anna Maria Staśkiewicz wystąpiła jako solistka na estradach wielu renomowanych sal, m.in. Municipal Theatre w Sao Paulo, Kaisersaal we Frankfurcie nad Menem, Filharmonia Narodowa w Warszawie, Studio S1 PRim. W. Lutosławskiego. Jako kameralistka współpracowała m.in. z Jose Gallardo, Marcelo Nisinmanem, Olgą Pasiecznik, Ewą Pobłocką, Marcinem Sikorskim. Anna Maria Staśkiewicz od 2011 roku pracuje na stanowisku asystenta w Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu. Skrzypaczka jest sześciokrotną stypendystką Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Fundacji Yamaha Europa oraz laureatką Programu stypendialnego "Młoda Polska".



Bartosz Koziak – wiolonczela

Bartosz Koziak jest zwycięzcą III Międzynarodowego Konkursu Wiolonczelowego im. Witolda Lutosławskiego (2001) w Warszawie, zdobywcą drugich nagród na konkursach w Tongyeong „Isang Yun in Memoriam” (Korea) i Kijowie im. Mikola Lysenki, laureatem oraz zdobywcą nagrody specjalnej na konkursie Praskiej Wiosny, zdobywcą I nagrody na XI Międzynarodowym Konkursie Współczesnej Muzyki Kameralnej w Krakowie. Otrzymał także nagrody na Konkursach im. P. Czajkowskiego w Moskwie oraz ARD w

Monachium. W 2003 roku otrzymał nagrodę specjalną Fundacji Kultury Polskiej przyznaną przez Ewę Podleś.

Występował m.in. w Konzerthaus w Berlinie, Rudolfinum w Pradze, Cité de la Musique w Paryżu, Teatro Politeama w Palermo, Studiu im. Witolda Lutosławskiego i Filharmonii Narodowej w Warszawie. Jako solista współpracował z orkiestrami: Filharmonia Narodowa, NOSPR, Sinfonia Varsovia, Sinfonietta Cracovia, Orchestre Philharmonique de Monte Carlo, Münchener Kammerorchester, Praska Filharmonia oraz Orkiestrami Radiowymi w Warszawie i Budapeszcie, pod dyrekcją Krzysztofa Pendereckiego, Jana Krenza, Antoniego Wita, Gabriela Chmury, Jacka Kaspszyka, Tan Duna, Massimiliano Caldi. Od 2007 r. gra w trio ze skrzypaczką Kają Danczowską i pianistką Justyną Danczowską.

Jest zapraszany na znane festiwale m.in. Warszawską Jesień, Young Euro Classic w Berlinie, Wielkanocny Festiwal im. L. van Beethovena, Mecklenburg Vorpommern, Musica Polonica Nova, Festiwal Muzyczny w Łańcucie, Chopin i jego Europa w Warszawie. Od wielu lat współpracuje z pianistką Agnieszką Kozło.

Ukończył z odznaczeniem „Magna cum Laude” Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina w Warszawie w klasie prof. Kazimierza Michalika i Andrzeja Bauera oraz Conservatoire National Supérieur de Musique de Paris w klasie Philippe’a Mullera.

Od kilku lat jest regularnie zapraszany do udziału w projektach koncertowych Krzysztofa Pendereckiego. Brał udział w pierwszym nagraniu płytowym „Concerto grosso” pod dyrekcją Kompozytora.

Dzięki uprzejmości Kai Danczowskiej gra na XIX-wiecznej kopii instrumentu J. Guadagniniego, na którym koncertował wybitny polski wiolonczelista Dezyderiusz Danczowski.

Wojciech Fudala – wiolonczela

Urodzony w 1988 roku w rodzinie o długich artystycznych tradycjach. Wieloletni student prof. Pawła Głombika, profesora Akademii Muzycznej im. K. Szymanowskiego w Katowicach. Jako stypendysta Rządu Belgii ukończył z najwyższym wyróżnieniem Królewskie Konserwatorium Muzyczne w Brukseli w klasie wiolonczeli prof. Jeroen’a Reuling’a. Jest członkiem elitarniej instytucji muzycznej Chapelle Musicale Reine Elisabeth w Waterloo, gdzie kształci się pod kierunkiem Gary’ego Hoffman’a. Laureat konkursów muzycznych w Polsce, Słowacji, Belgii i Węgrzech.



Swoje umiejętności szlifował na licznych kursach mistrzowskich pod okiem takim pedagogów, jak Francois Guye, Ivan Monighetti, Catalin Ilea, Julius Berger, Peter Wispelwey, Ralph Kirchbaum. W roli solisty zadebiutował wykonując koncert wiolonczelowy a-moll C. Saint-Saens’a z towarzyszeniem Orkiestry Symfonicznej Filharmonii Śląskiej pod dyrekcją maestro Jerzego Koska. Od tego czasu koncertował z polskimi oraz zagranicznymi orkiestrami (m.in.: z Orkiestrą Symfoniczną Filharmonii Zabrzeńskiej, Akademicką Orkiestrą Symfoniczną im. K. Szymanowskiego, Brussels Chamber Orchestra, Orchestre Royal de Chambre de Wallonie), współpracując z dyrygentami: Augustin Dumay, Łukasz Borowicz, Paweł Kotla, Michael Guttman, Massimiliano Caldi.

Jest zapraszany na festiwale muzyczne w Polsce i za granicą (Vratislavia Cantans, Festiwal Muzyki Instrumentalnej w Katowicach, Schiermonnikoog Festival, Zamojskie Dni Muzyki, Festival de Megeve, Encuentero de Musica Santander). Występował w najważniejszych polskich salach koncertowych, jak również w Palais de Beaux Arts w Brukseli, Wielkiej Sali Królewskiego Konserwatorium w Brukseli, oraz Casa da Musica w Porto.

Jest laureatem konkursów muzycznych w kraju i za granicą, między innymi: II nagrody na Międzynarodowym Konkursie Muzycznym im. M. Spisaka w Dąbrowie Górniczej oraz nagrody specjalnej za wykonanie utworu napisanego na zamówienie konkursu (2010), III nagrody na Międzynarodowym Konkursie Wiolonczelowym im. D. Poppera w Varpalocie (2004), I nagrody na Międzynarodowym Konkursie Wiolonczelowym im. E. Baert w Brukseli (2010), I nagrody na Międzynarodowym Konkursie Wiolonczelowym im. A. Prohasku w Koszycach (2002, 2004). Za swoje osiągnięcia był nagradzany przez polskie i zagraniczne instytucje artystyczne: Nagrodą Ministra Kultury *dla wybitnego młodego artysty*, Nagrodą Prezydenta Miasta Katowice, Nagrodą

Fundacji Mecenagora, Nagrodą im. Ingeborg Koberle. Był stypendystą Belgijskiego Rządu oraz Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Swoją pasję do sztuki realizuje również jako muzyk kameralista. Podczas mistrzowskich kursów kameralnych pracował m.in. pod kierunkiem Marii Szwejger-Kułakowskiej, Quatour Schumann, Apollon Musagete Quartett. Występował z takimi artystami, jak Christoph Schiller, Francois Guye, Maria Szwejger-Kułakowska, Priya Mitchel, Piotr Tarcholik, Lorenzo Gatto, Piotr Reichert, Szymon Marciniak, Mateusz Borowiak. Wojciech Fudala jest również członkiem i założycielem kwartetu wiolonczelowego Polish Cello Quartet.

Wojciech Fudala gra na XVIII-wiecznym instrumencie sygnowanym nazwiskiem Benjamin Banks. Instrument został mu udostępniony przez Chapelle Musicale Reine Elisabeth Waterloo.



Marcin Mogiła – pianista

Marcin Mogiła jest tegorocznym absolwentem Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach w klasie fortepianu prof. Andrzeja Jasińskiego. Wcześniej jego pedagogiem była wybitna polska pianistka Magdalena Lisak. W październiku rozpoczął studia doktoranckie w rodzimej akademii.

Artysta jest zdobywcą III nagrody na Ogólnopolskim Konkursie Pianistycznym im. Fryderyka Chopina w Warszawie w 2010 roku, laureatem Festiwalu Polskich Akademii Muzycznych w Warszawie oraz Estrady Młodych w Słupsku w roku 2012. Został również wyróżniony jako akompaniator na konkursach wokalnych im. Barbary Kostrzewskiej w Rzeszowie w 2011 roku i im. Krystyny Jamróz w Kielcach w roku 2012. Stały uczestnik

Międzynarodowych Kursów Pianistycznych w Rzeszowie. Uczestniczył także w kursach Morningside Music Bridge w Szanghaju i Kursach Mistrzowskich w ramach 65 Międzynarodowego Festiwalu Chopinowskiego w Dusznikach Zdroju.

Repertuar Marcina Mogiły, prócz dzieł klasycznych i chopinowskich, obejmuje również utwory mniej grywane jednak o najwyższym stopniu trudności, jak wielkie parafrazy Leopolda Godowskiego, Andrzeja Schulz-Evlera czy *Spojrzenia* Oliviera Messiaen'a.

Marcin Mogiła oprócz występów solowych, z pasją oddaje się również akompaniowaniu wokalistom.

Bartosz Paprot – gitara

Bartosz Paprot urodził się 15 lipca 1990r. w Malborku.

Rozpoczął naukę gry na gitarze w wieku 8 lat w PSM I st. w Tczewie w klasie Jerzego Pulsakowskiego. Już na tym etapie swojej edukacji muzycznej zanotował wiele sukcesów, m.in.: I, II i III miejsce w Konfrontacjach Gitarzystów w Pucku.

Dwukrotnie był laureatem III nagrody na Gdańskich Spotkaniach Metodycznych (2000, 2002), a w r. 2003 zdobył II miejsce na Ogólnopolskim Konkursie Gitarowym w Koninie.

Od 2003 roku jest uczniem (a obecnie studentem) prof. Jana Paterka (AM w Gdańsku). W tym okresie odniósł następujące sukcesy: I miejsce na Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Gitarowej Trzęsacz - Rewal (2004); laureat

Makroregionalnych Przesłuchań Uczniów Klas Gitary w

Koszalinie (2008); laureat Ogólnopolskich Przesłuchań w Inowrocławiu 2008 (trzecia punktacja

razem z A. Wochem); awans do półfinału w „Hubert Kappel International Guitar Festival and

Academy”(2008) oraz nagroda w postaci lekcji mistrzowskiej z Manuelem Barrueco; awans do

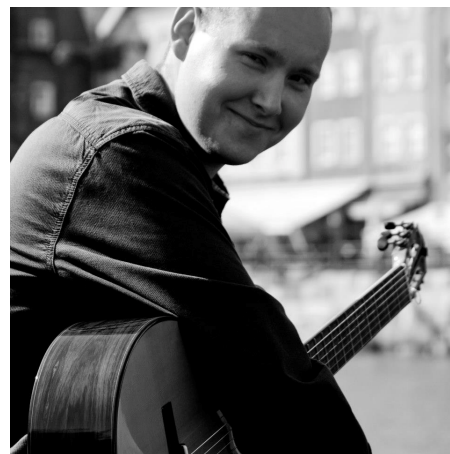
finału w „6th International Guitar Competition of J K. Mertz Bratislava”(2008); III miejsce na

Międzynarodowym Konkursie Gitarowym w Olsztynie(2008); I miejsce na VII Spotkaniu

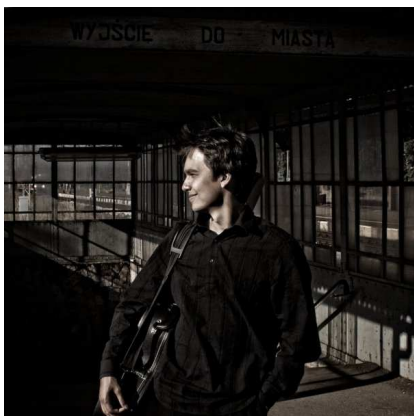
Metodycznym Gitarzystów w Gdańsku (2008); Wyróżnienie na Międzynarodowym Konkursie

Gitarowym w Olsztynie (2010); Wyróżnienie na Międzynarodowym Konkursie im. Czesława

Drozdziwiczka w Krynicy- Zdroju (2012) I miejsce na Międzynarodowym Konkursie Gitarowym w



Olsztynie (2012) III miejsce na Międzynarodowym Konkursie w Wilnie (2013). Pobierał lekcje u takich mistrzów, jak: Manuel Barrueco, Marcin Dylla, Jeremy Jouve, Roman Wiazovsky, Fabio Zanon, Scott Tennant, Wiliam Kanengister, prof. Carlo Marchione. Do swoich najnowszych sukcesów zalicza wykonanie „Adagio” z „Concierto de Aranjez” J. Rodriga z Orkiestrą Akademii Muzycznej im. S. Moniuszki w Gdańsku pod dyr. Zygmunta Rycherta. Wykonał całe „Concierto de Aranjez” w 110. rocznicę urodzin wielkiego hiszpańskiego kompozytora Joaquina Rodriga z towarzyszeniem Studenckiej Orkiestry Akademii Muzycznej w Gdańsku pod dyrekcją Barbary Gały. Bartosz Paprot był twórcą „Projektu Rodriga”. W 2013 roku wziął udział w koncercie karnawałowym Akademii Muzycznej. Wykonał na nim z akordeonistą Szymonem Jabłońskim i z Orkiestrą Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku podwójny koncert na gitarę i bandoneon Astora Piazzolli pod batutą prof. Zygmunta Rycherta.



Tomasz Fechner – gitara

Tomasz Fechner jest studentem czwartego Akademii Muzycznej im. Jana Ignacego Paderewskiego w Poznaniu, gdzie studiuje pod kierunkiem prof. Piotra Zalewskiego.

Wielokrotnie brał udział w krajowych i międzynarodowych konkursach i festiwalach gitarowych w Polsce oraz w Europie odnosząc znaczące sukcesy. Do najważniejszych można zaliczyć: III miejsce na Międzynarodowym Konkursie Gitarowym w Mottoli we Włoszech (2011), zdobycie tytułu Laureata na Międzynarodowym Konkursie Gitarowym "John Duarte" w Rust w Austrii (2011), oraz Międzynarodowym Konkursie Gitarowym Velbert w Niemczech (2009), III miejsce na Międzynarodowym Konkursie Gitarowym dla Młodych Gitarzystów w Weimarze w

Niemczech (2008), I miejsce na m Konkursie Gitarowym w Trzęsaczu (2007), I miejsce na Ogólnopolskie Przesłuchania Klas Gitary w Inowrocławiu (2007).

Koncertował w Polsce, Niemczech, na Litwie, w Czechach.

Otrzymał stypendium Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego za osiągnięcia artystyczne. Jego osiągnięcia znalazły także uznanie władz miasta Poznania, szkół i uczelni. Otrzymał listy gratulacyjne oraz tytuły „Młody Artysta”. W lutym 2013 roku został przyjęty na studia do klasy Williama Kanengisera na Uniwersytecie Południowej Kalifornii w Los Angeles oraz uhonorowany stypendium przez władze tej uczelni.



Ewa Saczko – kompozytor/fortepian

Ewa Saczko - Urodziła się w Białogardzie, małej miejscowości pod Koszalinem. Muzyczną edukację zaczęła w wieku 5 lat. W 2005 roku ukończyła Państwową Szkołę Muzyczną I stopnia w Białogardzie w klasie skrzypiec i fortepianu. W 2011 roku ukończyła Ogólnokształcącą Szkołę Muzyczną II stopnia w Koszalinie w klasie fortepianu. Komponować zaczęła w wieku 13 lat, utwory artystki wykonywane były przez orkiestrę szkolną; zdobyła I Nagrodę za utwór na chór a capella *Psalm 22* na I Międzynarodowym Konkursie Kompozytorskim na utwór sakralny we Lwowie (2012). Obecnie studiuje kompozycję na II roku w Akademii Muzycznej w Poznaniu u prof. AM J. Stalmierskiego.

Wojciech Wieczorek – skrzypce

Wojciech Wieczorek urodził się w Jeleniej Górze w rodzinie muzyków. Naukę gry na skrzypcach kontynuował w poznańskiej Szkole Talentów w klasie Prof. Bartosza Bryły. Studia muzyczne ukończył w Hochschule für Musik und Medien Hannover w klasie Prof. Krzysztofa Węgrzyna. Wojciech Wieczorek jest laureatem międzynarodowych konkursów w Niemczech, Włoszech i w Polsce, a także założycielem Dou Nuevo i członkiem wielu innych zespołów kameralnych.

Artysta koncertował m.in. z takimi muzykami, jak Wanda



Wiłkomirska, Maria Kliegel, Christoph Marks, Kathrin Rabus, Sofia Gubaidulina, Tomasz Strahl, David Geringas, Elsbeth Moser.

Jako koncertmistrz występował na festiwalach muzycznych w Niemczech (Weikersheim, Berlin, Rheinsberg, Schleswig Holstein Musik Festival), we Włoszech (Lanciano), Anglii (Southampton), Francji (Angouleme), Grecji (Syros i Ateny) z następującymi orkiestrami: Göttinger Sinfonie Orchester, Europera, Vividus, Detmolder Kammerorchester .

Jako solista zapraszany jest przez tak renomowane zespoły, jak: Kammerata Hamburg, Staatstheater Hildesheim, Verler Vier Jahreszeiten Sinfonie Orchester, Filharmonia Dolnoślaska, Orkiestra kameralna Vividus Poznań, Rias Jugendorchester, Detmolder Kammerorchester, Ars Longa Belgrad Chamber Musik Festival.

Wojciech Wieczorek ma na swoim koncie nagrania radiowe, CD i telewizyjne.

Obecnie pracuje jako zastępca koncertmistrza w Landestheater Detmold i jako docent najstarszej na świecie młodzieżowej orkiestry RIAS.



Michał Mogiła – obój

Absolwent Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach w klasie oboju prof. Tomasza Miczki oraz studiów podyplomowych Hochschule fur Kunste Bremen w klasie prof. Christiana Hommela.

Uczestnik międzynarodowego kursu mistrzowskiego w Markneukirchen (prof. Ingo Goritzki), kursów kameralnych Deutsche Kammerphilharmonie Bremen oraz warsztatów operowych Junge Oper Schloss Weikersheim, odbywających się pod patronatem JEUNESSES MUSICALES Deutschland. Podczas studiów pierwszy oboista European Ensemble For Contemporary Music Bonn oraz Junges Klangforum Mitte Europa Berlin. Współpracuje z takimi orkiestrami, jak: Polska Filharmonia Kameralna Sopot, Orkiestra Akademii Beethovenowskiej, Filharmonia Gorzowska, Capella Bydgosciensis (obój d`amore), Morphing Vienna Chamber Orchestra, Pan European Philharmonia, czy Helios Kammerorchester Hannover.

Jest jednym z twórców orkiestry kameralnej Sinfonietta Hevelius Bremen, z którą wielokrotnie występował jako solista. Brał udział w wielu ważnych festiwalach muzycznych w kraju i na świecie, m.in.: Warszawska Jesień, Wielkanocny Festiwal Ludwiga van Beethovena, Usedomer Musik Festival, Festspiele Mecklenburg-Vorpommern Festival, Międzynarodowy Festiwal Muzyki Kameralnej „Muzyka na Szczytach” Zakopane, Milano Musica, International Festival of the Aegean, International Oboe Masterclasses Zielona Góra, Gdański Festiwal Muzyczny. Koncertował w Niemczech, Holandii, Czechach, Słowacji, Francji, Włoszech, Danii, Szwajcarii, Grecji, Chinach.

Od 2008 jest oboistą – solistą Filharmonii Zielonogórskiej im. Tadeusza Bairda.

Pełni także funkcję Dyrektora artystycznego International Oboe Masterclasses w Zielonej Górze. Obecnie jest Prezesem Stowarzyszenia Artystów „Zdolni do wszystkiego”.

Jacek Karwan – kontrabas

Jacek Karwan urodził się w 1989 roku w Białymstoku. Naukę gry na kontrabasie rozpoczął w wieku 12 lat w Państwowej Szkole Muzycznej I stopnia w Białymstoku w klasie prof. Ryszarda Wolickiego. W roku 2008 ukończył z wyróżnieniem Ogólnokształcącą Szkołę Muzyczną II stopnia im. Witolda Lutosławskiego w Białymstoku w klasie prof. Leszka Sokołowskiego. Obecnie studiuje pod kierunkiem prof. Leszka Sokołowskiego oraz as. Kamila Łomasko na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie (Wydział Instrumentalno-Pedagogiczny w Białymstoku) a także na Univeristät der Künste Berlin pod kierunkiem prof. Michaela Wolfa.

Artysta brał udział w konkursach, odnosząc sukcesy. Do ważniejszych osiągnięć należy zdobycie II miejsca na Makroregionalnym Konkursie Kontrabasowym w Warszawie (2007).

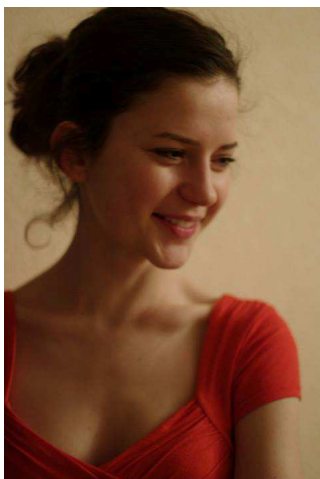


Uczestniczył w licznych kursach mistrzowskich, pracując z wybitnymi kontrabasistami, takimi jak: prof. Dorin Marc (Nürnberg), prof. Bozo Paradzik (Freiburg), prof. Gergerly Jardanyi (Budapeszt), prof. Andrzej Mysiński (Warszawa), Dariusz Mizera (Zurych), Bartosz Sikorski (Wiedeń), Rinat Ibragimov (Londyn), Sławomir Grenda (Monachium), Harold Robinson (Filadelfia), Chi-Chi Nwanoku (Londyn), Leon Bosch (Londyn) itd. Brał udział także w następujących kursach muzycznych: Międzynarodowa Konwencja Kontrabasowa w Berlinie, Jungen Oper Schloss Weikersheim (Jeunesses Musicales Deutschland), Międzynarodowe Kursy Muzyczne im. Zenona Brzewskiego w Łańcucie, Janowieckie Interpretacje Muzyczne.

Jacek Karwan występował z wieloma młodzieżowymi orkiestrami: European Union Youth Orchestra, Pacific Music Festival Orchestra, RIAS Jugendorchester, Junges Klangforum Mitte Europa, Pan-European Philharmonia, I, Culture Orchestra, Baltic Youth Philharmonia.

Niejednokrotnie prowadził sekcję kontrabasów. Współpracuje również z takimi orkiestrami, jak Filharmonia Gorzowska, Verler Vier Jahreszeiten Symphonieorchester, zespół muzyki dawnej „Diletto”.

W roku akademickim 2011/12 uczestniczył w programie wymiany studentów Erasmus, w ramach której studiował przez dwa semestry na Universität der Kunst Berlinie w klasie prof. Micheala Wolfa. W roku akademickim 2012/2013 jest stypendystą Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za wybitne osiągnięcia.



Aleksandra Żebrowska – klawesyn/fortepian

Urodziła się 26 maja 1988 roku w Gdyni. Edukację muzyczną rozpoczęła w wieku 7 lat w Ogólnokształcącej Szkole Muzycznej I i II st. im. F. Nowowiejskiego w Gdańsku. Naukę kontynuuje w Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki.

Klawesynistka, pianistka, kameralistka.

Brała udział w wielu kursach mistrzowskich, m.in. u Aleksieja Orłowieckiego, Moniki Sikorskiej- Wojtachy, Diny Yoffe, Tigrana Alikhanova, Dalii Balsyte, Lilianny Stawarz, Elżbiety Stefańskiej, Aleksandra Bonduryńskiego, Moscow Trio, Marty Czarny-Kaczmarek, Marka Toporowskiego.

Jako solistka i kameralistka brała udział w licznych konkursach, koncertach i festiwalach w kraju i za granicą. Aktywnie uczestniczy w życiu trójmiejskiej sceny muzycznej.

Wojciech Dutkiewicz – wiolonczela

Urodził się w Warszawie. W wieku 12 lat otrzymał wyróżnienie na Ogólnopolskim Konkursie Wiolonczelowym w Warszawie. Ukończył z wyróżnieniem w 2006 r. Zespół Państwowych Szkół Muzycznych nr 4 im. Karola Szymanowskiego w Warszawie w klasie prof. Andrzeja S. Zielińskiego i asystenta Kamila Mysińskiego. Jako uczeń Liceum Muzycznego brał udział w warsztatach prowadzonych przez najwybitniejszych wiolonczelistów polskich, takich jak: K. Michalik, A. Zieliński, T. Strahl. W latach



2004–2006 brał udział w licznych koncertach Warszawskiej Filharmonii Młodzieżowej pod dyrekcją Maestro Rubena Silvy. W 2006 r. na zaproszenie State University of San Diego wyjechał do kalifornijskiego miasta, gdzie oprócz recitalów solowych, brał udział w prawykonaniu utworów Aleksandra Kościowa. W 2006 rozpoczął studia na VII Wydziale Instrumentalno-Pedagogicznym AMFC w Warszawie. To tam odkrył powołanie pedagogiczne – jest nauczycielem gry na wiolonczeli. Został zaproszony przez prof. M. Słubicką i prof. K. Podejko do prowadzenia warsztatów muzycznych. W 2007 roku podjął studia I stopnia na Wydziale Instrumentalnym Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie w klasie wiolonczeli prof. Andrzeja Zielińskiego oraz ad. dr hab. Piotra Hausenplasa. Umiejętność gry kameralnej doskonalił m.in z członkami Kwartetu Camerata, Kwartetu Wilanów, Royal String Quartet oraz z prof. E. Susmanek i prof. K. Jankowską.

Od kilku lat Wojciech Dutkiewicz jest solistą w zespole „Warszawianka” Uniwersytetu Warszawskiego. Jest również związany z festiwalami tańca współczesnego (Bytom, Lublin), gdzie wykonuje muzykę współczesną do tzw. „Modern Dance”. Artysta dokonał wielu prawykonań utworów solowych i kameralnych kompozytorów warszawskich. Od roku 2008 jest członkiem orkiestry Chopin Academia Orchestra, prowadzonej przez wybitnego skrzypka prof. Jana Staniendę. W 2010 został zaproszony przez Maestro Jerzego Salwarowskiego do udziału w projekcie *Chopin w Lubuskim*.

Jako koncertmistrz koncertował w wielu krajach Europy, a także w Ameryce Północnej i Azji (Chiny, Tajwan). W 2012 r. ukończył studia magisterskie na III Wydziale UMFC w Warszawie.

Jako muzyk orkiestrowy współpracował z takimi orkiestrami, jak: Warsaw Camerata, Orkiestra Teatru Wielkiego Opery Narodowej, Sinfonia Viva, Camerata Academia, Płocka Orkiestra Symfoniczna, Gorzowska Filharmonia, Orkiestra im. Karola Namysłowskiego w Zamościu, Chopin Academia Orchestra, Nowa Orkiestra Kameralna. Gra na instrumencie wykonanym przez niemieckiego mistrza lutnictwa Johanna Wagnera: „Johann Augustin Wagner, Bamberg, Model Montagnana Anno 2009, Germany”.



Szymon Jabłoński – akordeon

Szymon Jabłoński, urodzony w 1991 roku w Kole, swoją muzyczną edukację rozpoczął w Państwowej Szkole Muzycznej I stopnia im. Karola Szymanowskiego w rodzinnym mieście, w klasie akordeonu mgr Elżbiety Chojnackiej, a kontynuował ją w klasie akordeonu mgr Artura Matejuka w Państwowej Szkole Muzycznej I i II stopnia im. Ignacego Jana Paderewskiego w Koninie. Obecnie jest studentem III roku Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku, w klasie akordeonu prof. Krzysztofa Olczaka oraz as. Pawła Zagańczyka, a także I roku w klasie dyrygentury symfoniczno-operowej ad. dr Kai Bumanna.

Swoje umiejętności doskonalił podczas Międzynarodowych Mistrzowskich Kursów Interpretacji Muzycznej w Miętym w 2006 i 2008 roku, międzynarodowego kursu Janowieckie Interpretacje Muzyki w 2008 roku oraz podczas indywidualnych konsultacji, prowadzonych przez prof. Włodzimierza Lecha Puchnowskiego, prof. Alexandra Dmitrieva, prof. Yuri Shishkina, ad. Klaudiusza Barana czy dr Teresę Adamowicz-Kaszubę.

Koncertuje jako solista i kameralista. W czerwcu 2009 roku zadebiutował z orkiestrą Filharmonii Poznańskiej, wykonując pod dyрекcją Łukasza Borowicza III cz. „Concerto Aconcagua” Astora Piazzolli, natomiast w styczniu 2013 r. wykonał z orkiestrą pod dyрекcją Zygmunta Rycherta „Koncert podwójny” Astora Piazzolli.

Jest laureatem wielu nagród zarówno jako solista jak i kameralista. Do najważniejszych osiągnięć należą: I nagroda na Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Akordeonowej w Przemyślu (grudzień 2005), I nagroda na Ogólnopolskim Festiwalu Akordeonowym w Mławie (luty 2006), II nagroda na III Międzynarodowym Festiwalu Akordeonowej Muzyki Rozrywkowej w Częstochowie (marzec 2007), VI miejsce na 43. Międzynarodowym Konkursie Akordeonowym w Klingenthal w Niemczech (maj 2006), I nagroda na Międzynarodowym Konkursie Gitarowym w Omiš w Chorwacji (kategoria zespołów kameralnych, kwiecień 2013), III nagroda na Międzynarodowym Konkursie Akordeonowym w Wilnie (kategoria zespołów kameralnych, kwiecień 2013), I miejsce na VI Międzynarodowym Konkursie Gitarowym w Olsztynie (kategoria zespołów kameralnych, lipiec 2012), II nagroda w XVII Międzynarodowych Spotkaniach Akordeonowych w Sanoku (kategoria zespołów kameralnych, kwiecień 2012), III nagroda na XIX Mławskim Festiwalu Muzyki Akordeonowej (kategoria zespołów kameralnych, styczeń 2013).

Szymon Jabłoński był również finalistą Ogólnopolskich Przesłuchań Centrum Edukacji Artystycznej w Lublinie.

W październiku 2006 r. odebrał z rąk Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego stypendium za osiągnięcia artystyczne, w grudniu 2012 r. otrzymał Stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za wybitne osiągnięcia.



Władysław "Gudonis" Komendarek

Władysław "Gudonis" Komendarek, wyrosły na gruncie muzyki rockowej, dziś uważany jest za jedną z ikon polskiej muzyki elektronicznej. W 1976 roku wraz z Andrzejem i Wojciechem Puczyńskimi, Zbigniewem Fykiem, Pawłem Birulą założył prog-rockową formację Exodus. Po rozpadzie zespołu w 1983 roku rozpoczął karierę solową. Od połowy lat 80. kompozytor stale umacniał swoją pozycję na rynku muzycznym, stając się prawdziwą legendą muzyki elektronicznej. Na koncie ma ponad 25 albumów autorskich

wydanych na płytach analogowych, kasetach i płytach CD. 10 października 2011 roku, w urodziny muzyka, nakładem Metal Mind Productions ukazał się dwupłytowy album "Przestrzenie Przeszłości". Wydawnictwo jest zbiorem najlepszych utworów stworzonych przez kompozytora przez prawie trzydzieści lat solowej kariery.

Władysław Komendarek należy do pokolenia „ojców założycieli” w polskiej el muzyce, będąc na scenie nieprzerwanie od 30 lat! Przygoda artysty z muzyką elektroniczną zaczęła się od zakupu instrumentu Yamaha, który pozwalał na uzyskanie brzmień podobnych do kultowych w owych czasach organów Hammonda.

W połowie lat 70. Władysław Komendarek był członkiem Grupy Dominika, utworzonej przez Dominika Kutę, wcześniej współpracującego z Czerwonymi Gitarami. Wreszcie jego najbardziej znany epizod – w latach 1975–1983 był członkiem legendarnej grupy rocka progresywnego Exodus, gdzie udzielał się na klawiszach i w chórkach. W roku 1979 artysta zagrał wraz z wokalistą Exodusu Pawłem Birulą na płycie Rezerwat Miłości Skaldów. W 1983 rozpoczyna karierę solową, przyjmując pseudonim „Gudonis”.

Lata 80. XX wieku to rozwój warsztatu muzycznego, swoistego charakterystycznego stylu. W 1988 roku pod przewodnictwem, kokóż by innego, jak nie popularyzatora gatunku Artura Lasonia, w siedzibie klubu OKO w Warszawie daje pierwsze popisy koncertowe. Później występuje tam cyklicznie na "Elektronika w OKO", gdzie wraz z Komendarkiem na scenie pojawiali się m.in. Tomasz Kubiak, Konrad Kucz. Pojawia się też w 1989 roku na pierwszym Zlocie Elektronicznych Fanatyków (ZEF), gdzie urzędują w ostatni dzień wspólne jam session wraz z Arturem Lasoniem. Od tej pory często koncertuje w Polsce i za granicą, a każdy występ to doskonale oprawione światłem i obrazem widowisko.

W 1992 roku zdobył szczyt TOP TLEN w audycji red. J. Kordowicza w programie III Polskiego Radia kompozycją "35 śmietnik atomowy". Mnogość stylów, w jakich porusza się twórca (od metalu przez hardcore po jazz), odzwierciedla zestawienie jego pojawień się na koncertach: rockowo-punkowy Jarocin, elektroniczny KLEM, jak i jazzowe Jazz Jamboree. Szczerze: im starszy (rocznik 1948), tym więcej do swej muzyki przemycą, a właściwie garściami dorzuca, nowoczesnych brzmień typu trance, ambient, drum'n'bass, itd. Ma na swym koncicie ilustracje muzyczne do filmów (m.in. serial TV Przyjaciele, Latawiec, Ręczna Robota) i przedstawień teatralnych (m.in. teatr TV Filip I Berenika, Szalona Lokomotywa), pisze również piosenki. Artysta prawie w ogóle nie używa fabrycznych dźwięków instrumentów, tworząc własne oryginalne barwy. Różnorodne instrumentarium pozwala mu na tworzenie muzyki eksperymentalnej opartej na nowych koncepcjach, dzięki czemu wciąż zaskakuje nowoczesnymi pomysłami artystycznymi. Nie trzyma się sztywno reguł muzyki, stąd bardzo trudno "zaszufladkować" jego twórczość.

Tematów dostarczają mu często własne przeżycia, wrażenia, obcowanie z przyrodą. Każdy koncert Władysława Komendarka to niepowtarzalny spektakl, misterium o dużym ładunku ekspresji i dynamiki. Udział w uzyskaniu takiego klimatu ma łączenie oryginalnej muzyki elektronicznej ze śpiewem artysty w stworzonym przez niego języku. Wrażenie słuchaczy jest na tyle niesamowite, że koncert można porównać do czegoś w rodzaju obrzędu plemiennego z udziałem szamana. Na dzień dzisiejszy nadal tworzy muzykę w domowym studio w sochaczewskich lasach – miejscu, z którym jest mocno związany. Od 2007 roku wirtuoz muzyki elektrycznej poświęcił się wydawaniu tylko płyt koncertowych.